

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: ی. و. ستالین
برگردان از: آمادور نویدی
۰۲ دسمبر ۲۰۲۱

اپوزسیون تروتسکی در گذشته و حال

۴ - اپوزسیون و «نیروی سوم»

این سخنرانی در جلسهٔ پلنوم مشترک کمیتهٔ مرکزی و کمیسیون کنترل مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی (بلشویک) (۱) در تاریخ ۲۳ اکتوبر سال ۱۹۲۷ ایراد شده است.
منبع: آثار، جلد ۱۰، اگست - دسمبر ۱۹۲۷
ناشر: انتشارات زبان‌های خارجی، مسکو، ۱۹۵۴
رونوشت/نشانه گذاری: سالیل سن برای ام آی ای، ۲۰۰۹
حوزهٔ عمومی: آرشیو اینترنتی مارکسیست‌ها (۲۰۰۹).
کپی، توزیع، و نمایش و اجراء (ترجمه)؛ همچنین سرقت ادبی و فروش آن آزاد است. لطفاً «آرشیو اینترنتی مارکسیست‌ها» به عنوان منبع معتبر ذکر شود.

فهرست:

- ۱- برخی مسائل جزئی
- ۲- «برنامه» اپوزسیون
- ۳- لنین دربارهٔ مناظره ها و اپوزسیون به طور کلی

۴- اپوزسیون و «نیروی سوم»

۵- چگونه اپوزسیون برای کنگره «آماده می‌شود»

۶- از لنینیسم تا تروتسکیسم

۷- برخی از مهم‌ترین نتایج سیاست حزب در چند سال گذشته

۸- بازگشت به آکسلرود

مسئله بعدی

۴ - اپوزسیون و «نیروی سوم»

چه ضرورتی به بیانیه رفیق مینزینسکی درباره گارد های سفیدی بود که برخی از «کارگران» چاپخانه انتشاراتی غیرقانونی و ضدحزبی تروتسکیست‌ها با آن‌ها در ارتباط هستند؟

اولاً، جهت از بین بردن دروغ و تهمت‌هایی که اپوزسیون در رابطه با این مسئله در نشریات ضدحزبی پخش کرده است. اپوزسیون به همه اطمینان می‌دهد که گزارش درباره گاردهای سفیدی که به هرطریقی با متحدان اپوزسیون مانند شچرباکوف، و سایرین در ارتباط هستند، افسانه، تخیلی، و اختراعی است که به منظور بی اعتبار کردن اپوزسیون انتشار یافته است. بیانیه رفیق مینزینسکی، مطابق با ورقه‌های استشهاد افراد بازداشت شده است، و جای هیچ شک و شبهه ای باقی نمی‌گذارد که بخشی از «کارگران» در چاپخانه انتشاراتی غیرقانونی و ضدحزبی تروتسکیست‌ها با عناصر ضدانقلابی گاردهای سفید در ارتباط هستند؟ بگذار اپوزسیون تلاش کند تا این حقایق و مدارک را انکار کند.

ثانیاً، جهت افشای دروغ‌هایی است که اکنون توسط ارگان ماسلو در برلین (دای فان دس کومپو - نیسموس، یعنی، پرچم کمونیسم) منتشر می‌شود. ما بتازگی آخرین شماره از این بلندگوی دروغ‌پراکنی را دریافت کرده ایم، که توسط این ماسلو مُرد منتشر شده است، که در آن با بورژوازی به تهمت زدن به اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی و خیانت به اسرار دولتی اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی مشغول است. این ارگان مطبوعاتی جهت اطلاع عموم، البته، در قُرمی تحریف شده، ورقه های استشهاد افراد بازداشت شده گارد سفید و متحدان آن‌ها در چاپخانه انتشاراتی غیرقانونی و ضدحزبی را منتشر کرده است (صداها: «بی‌شرف‌ها»). ماسلو این اطلاعات را از کجا می‌توانست به دست بیاورد؟ این اطلاعات محرمانه بوده است، برای این‌که همه اعضای باند گارد سفید که در کار سازمان‌دهی دسیسه ای در خطوط توطئه پیلوسودسکی درگیر هستند، و این‌که هنوز باید ردیابی و دستگیر شوند. این اطلاعات از کمیسیون کنترل مرکزی به اطلاع تروتسکی، زینوویف، اسمیلگا و سایر اعضای اپوزسیون رسیده شده است. اپوزسیون تا این لحظه اجازه نداشت از ورقه های استشهاد کپی بگیرد. اما آشکار است، که اپوزسیون یک کپی گرفته و با عجله برای ماسلو ارسال کرده است. اما ارسال آن اطلاعات برای انتشار به ماسلو به چه معناست؟ این به معنای هشدار به گاردهای سفیدی می‌باشد که هنوز ردیابی و دستگیر نشده اند و اپوزسیون به گاردهای سفید هشدار می‌دهد که بلشویک‌ها در صدد دستگیری آن‌ها هستند.

آیا شایسته و جایز است که کمونیست‌ها دست به چنین کاری بزنند؟ مشخص است که خیر.

این مقاله در نشریه ماسلو، عنوانی گزنده دارد:

«ستالین حزب کمونیست اتحاد شوروی سوسیالیستی (بلشویک) را به انشعاب می‌کشد. توطئه گارد سفید. نامه ای از اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی» (صداها: «بی‌شرف‌ها»). آیا ما می‌توانستیم بعد از همه این‌ها، بعد از این‌که ماسلو، با کمک تروتسکی و زینوویف، ورقه های استشهاد تحریف شده افراد بازداشت شده را جهت اطلاع عموم چاپ کرده

بود، از ارائه گزارش به پلنوم کمیته مرکزی و کمیسیون کنترول مرکزی و از مقابله داستان‌های دروغین با حقایق واقعی و ورقه‌های استشهاد واقعی خودداری نمائیم؟

به همین دلیل کمیته مرکزی و کمیسیون کنترول مرکزی ضروری دانستند که از رفیق مینژینسکی بخواهند تا بیانیه‌ای درباره حقایق بنویسد.

از این ورقه‌های استشهاد، از بیانیه رفیق مینژینسکی چه می‌توان برداشت کرد؟

آیا ما تابه حال و یا اکنون اپوزسیون را متهم به توطئه نظامی کرده ایم و یا می‌کنیم؟ البته که خیر.

آیا ما تابه حال و اکنون اپوزسیون را به شرکت در این توطئه متهم کرده ایم و یا می‌کنیم؟ البته که خیر.

(مورالوف: «شما در آخرین پلنوم، این اتهام را بیان کردید»). مورالوف، این صحت ندارد.

ما دو بیانیه توسط کمیته مرکزی و کمیسیون کنترول مرکزی درباره چاپخانه مطبوعات غیرقانونی و ضدحزبی و درباره روشن‌فکران غیرحزبی مرتبط با آن چاپخانه انتشاراتی داریم. شما نمی‌توانید یک جمله، یا یک کلمه، در آن مدارک نشان دهید که ما اپوزسیون را متهم به یک توطئه نظامی می‌کنیم.

کمیته مرکزی و کمیسیون کنترول مرکزی، در آن مدارک، صرفاً ادعا می‌کنند، زمانی‌که اپوزسیون در حال سازمان‌دهی چاپخانه انتشاراتی غیرقانونی خود بود، با روشن‌فکران بورژوازی تماس برقرار می‌کند، و معلوم شد که برخی از این روشن‌فکران، به نوبه خود، با گاردهای سفیدی در ارتباط بودند، که در حال ایجاد یک توطئه نظامی بوده اند. من از مورالوف می‌خواهم که به عبارت مربوط با این مسأله اشاره کند که توسط دفتر سیاسی کمیته مرکزی و هیأت رئیسه کمیسیون کنترول مرکزی در اسناد منتشر شده است. مورالوف نمی‌تواند به یک چنین عبارتی اشاره کند، زیرا که وجود ندارد.

بنابراین، چه اتهاماتی علیه اپوزسیون داشته ایم و هنوز هم داریم؟

اولاً، این که اپوزسیون، به دنبال یک سیاست انشعاب‌گرایانه است، و یک چاپخانه انتشاراتی ضدحزبی و غیرقانونی را سازمان‌دهی کرده است.

ثانیاً، این که اپوزسیون، به منظور سازمان‌دهی این چاپخانه مطبوعاتی، با روشن‌فکران بورژوازی در بلوکی وارد شد و معلوم شد که بخشی از این بلوک در ارتباط مستقیم با توطئه گران ضدانقلابی هستند.

ثالثاً، اپوزسیون با به کار گرفتن خدمات روشن‌فکران بورژوازی و در دسیسه با آن‌ها علیه حزب، مستقل از اراده یا نیت خود، خود را در محاصره به اصطلاح «نیروی سوم» دیده است.

اپوزسیون ثابت کرد که به آن روشن‌فکران بورژوازی، بیش‌تر از حزب خود اعتماد دارد. در غیراین‌صورت، خواهان آزادی «همه دست‌گیر شدگان» مرتبط با چاپخانه مطبوعاتی غیرقانونی، از جمله شچرباکوف، تورسکوی، بولشاکوف و غیره - کسانی نمی‌شد که معلوم گشت در ارتباط با عناصر ضدانقلابی هستند.

اپوزسیون می‌خواست که یک چاپخانه مطبوعاتی ضدحزبی و غیرقانونی داشته باشد؛ و جهت این هدف، به کمک روشن‌فکران بورژوازی متوسل شد، اما برخی از این روشن‌فکران ثابت کردند که با ضدانقلابی‌های تمام عیار در ارتباط هستند - این زنجیره ای است که حاصل شد رفقاء. عناصر ضدشوروی مستقل از خواست یا نیت اپوزسیون، گرد آن جمع می‌شوند و سعی می‌کنند تا فعالیت‌های انشعاب‌گرایانه را برای اهداف خود به کار گیرند.

بنابراین، آن‌چیزی که لنین از زمان کنکره دهم برای حزب ما پیش‌بینی کرد (مراجعه کنید به قطع‌نامه کنکره دهم «درباره وحدت حزب»)، جایی که لنین گفت «نیروی سوم»، یعنی بورژوازی، به طور قطع سعی می‌کند که به کش‌مکش درون حزب ما دامن بزند تا فعالیت‌های اپوزسیون را برای منافع طبقاتی خود به کارگیرد - تحقق یافته است.

گفته شده که برخی اوقات عناصر ضدانقلابی به بدنه شوراهای ما رخنه می‌کنند، همچنین در صفوف مقدم برای مثال بدون داشتن هیچ ارتباطی با اپوزسیون.

این واقعیت دارد. در چنین مواردی، به هر حال، مقامات شوراهای آن عناصر را دست‌گیر و تیرباران می‌کنند. اما اپوزسیون چکار کرد؟ خواهان آزادی روشن‌فکران بورژوازی شد که در ارتباط با چاپخانه انتشاراتی غیرقانونی دست‌گیر شده بودند و مشخص گردید که با عناصر ضدانقلابی در ارتباط بوده اند. مشکل این است رفقاء. این چیزیست که فعالیت‌های انشعابی اپوزسیون به آن منجر می‌شود. اپوزسیون ما به جای این‌که به همه این خطرهای فکر کند، به جای این‌که درباره گودال بزرگ مقابل خود فکر کند، تهمت‌های زیادی به حزب می‌زند و با تمام قواء سعی می‌کند تا با عدم سازمان‌دهی، حزب ما را از هم گسیخته و تجزیه نماید.

صحبت‌هایی هست درباره پیترو و رانگل. یک افسر سابق روس که به سازمان پولیس مخفی دولت کمک می‌کند تا سازمان‌های ضدانقلابی را افشاء کند. اپوزسیون طفره می‌رود، می‌رقصد و درباره این حقیقت شلوغ‌کاری می‌کند که و رانگل. افسر سابق از متحدان اپوزسیون است و این‌که شچرباکوف، تورسکوی، از وی تقاضای کمک کرده اند و این‌که ثابت شده که عامل سازمان پولیس مخفی دولت است. اما آیا اشکالی در این هست که این و رانگل. افسر سابق به مقامات شوروی کمک کند تا توطئه‌های ضدانقلاب را افشاء کند؟ چه کسی می‌تواند حق مقامات شوروی را در جذب افسران سابق به سمت خود جهت به کارگرفتن آن‌ها برای افشای سازمان‌های ضدانقلابی زیر سؤال ببرد؟

شچرباکوف و تورسکوی خودشان را به این و رانگل. افسر سابق معرفی کرده اند، نه به این دلیل که او یک مأمور سازمان پولیس مخفی دولت بود، بلکه بدین جهت که و رانگل. یک افسر سابق بود، و آن‌ها او را استخدام کردند که وی را علیه حزب و علیه دولت شوروی به کارگیرند. نکته این است و این از بدشاندی اپوزسیون ما است. و وقتی‌که، این سرنخ‌ها را دنبال کنیم، سازمان پولیس مخفی دولت کاملاً خلاف انتظار اپوزسیون با چاپخانه مطبوعاتی غیرقانونی و ضدحزبی تروتسکی روبه رو شد، و دریافت که، موقع تنظیم بلوکی با اپوزسیون، آقایان شچرباکوف، تورسکوی، بولشاکوف قبلاً در بلوکی با ضدانقلابیون، با افسران سابق کلچاک مانند کوستروف و نوپکوف بوده اند، همان‌طوری‌که رفیق منزینسکی امروز به شما گزارش داد.

نکته این است رفقاء و این‌ست مشکل اپوزسیون ما.

فعالیت‌های انشعابی اپوزسیون منجر به ارتباط با روشن‌فکران بورژوازی می‌شود، و ارتباط با روشن‌فکران بورژوازی منجر به آن می‌شود که به آسانی در محاصره انواع عناصر ضدانقلابی باشند - حقیقت تلخ این‌ست.

برگردانده شده از:

The Trotskyist Opposition Before and Now

By: J. V. Stalin

<https://www.marxists.org/reference/archive/stalin/works/1927/10/23.htm>

منابع:

(۱) - پلنوم مشترک کمیته مرکزی و کمیسیون کنترل مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی (بلشویک) در ۲۱-۲۳ اکتور ۱۹۲۷ برگزار شد. در این اجلاس پیش‌نویس قطعنامه‌های ارائه شده توسط دبیرخانه سیاسی کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی (بلشویک) درباره موضوعات دستور کار کنگره پانزدهم حزب کمونیست اتحاد

شوروی (بلشویک)، از جمله: رهنمودهای تهیه برنامه پنج ساله جهت اقتصاد ملی؛ کار در حومه شهر به بحث گذارده و تصویب شد.

پلنوم انتصاب گزارشگران را تأیید نمود، تصمیم به بحث در حزب را آغاز نمود، و تصمیم گرفته شد که قطعنامه‌های کنگره پانزدهم را جهت بحث در جلسات حزبی و مطبوعات منتشر کند.

با توجه به حمله رهبران اپوزسیون تروتسکی و زینوویف علیه مانیفیست صادر شده توسط کمیته اجرائی اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی به مناسبت دهمین سالگرد انقلاب سوسیالیستی اکتوبر بزرگ، به ویژه علیه موضوع کاربرد هفت ساعت کار روزانه، پلنوم به بحث در باره این مشکل پرداخته و اعلام کرد دبیرخانه دفتر سیاسی کمیته مرکزی در ابتکار خود در انتشار مانیفیست هیأت اجرائی کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی درست عمل کرده است و خود مانیفیست را تأیید نمود.

پلنوم گزارشی از هیأت رئیسه کمیسیون کنترول مرکزی درباره فعالیت‌های فراکسیونی تروتسکی و زینوویف پس از پلنوم اگست (۱۹۲۷) کمیته مرکزی و کمیسیون کنترول مرکزی حزب کمونیست اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی (بلشویک) شنید. در طول بحث روی این موضوع در جلسه پلنومی که در ۲۳ اکتوبر برگزار شد، ی. و. استالین این سخنرانی زیر را ایراد نمود:

«اپوزسیون تروتسکی در گذشته و حال» جهت فریب حزب و راه اندازی مبارزه فراکسیونی علیه آن، پلنوم تروتسکی و زینوویف را از کمیته مرکزی اخراج کرد و تصمیم گرفت که همه مدارک مرتبط با فعالیت‌های تفرقه افکنانه رهبران اپوزسیون تروتسکی – زینوویف را به پانزدهمین کنگره حزب ارائه دهد. جهت دیدن قطعنامه‌ها و تصمیمات پلنوم، به قطعنامه‌ها و تصمیمات به کنفرانس‌ها و پلنوم‌های کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی قسمت دوم، صفحات ۲۷۵-۳۱۱، سال ۱۹۵۳ مراجعه کنید).

(۲) – وی. آی. لنین، «نامه ای به اعضای حزب بلشویک» و «نامه ای به کمیته مرکزی حزب سوسیال دمکرات کارگران روسیه» (نگاه کنید به چاپ چهارم آثار، جلد ۲۶، صفحات ۸۸-۱۵۸ و ۹۶-۱۹۲).

(۳) – وی. آی. لنین، گزارش فعالیت‌های سیاسی کمیته مرکزی حزب کمونیست روسیه (بلشویک) (نگاه کنید به آثار منتخب، چاپ ۴ روسیه، جلد ۳۲، ص. ۱۵۲).

(۴) – وی. آی. لنین، پاسخ به بحث درباره گزارش کمیته مرکزی حزب کمونیست روسیه (بلشویک)، ۹ مارچ ۱۹۲۱ (نگاه کنید به آثار منتخب، چاپ ۴ روسیه، جلد ۳۲، صفحات ۱۷۰، ۱۷۷).